

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:

Egész évre . . . . . 10.— K
Fél évre . . . . . 5.—
Negyed évre 2:50
Egyszeri száma 20 fillér.

Felelős szerkesztő:

OSZESZLY M. VICTOR.

Laptulajdonos és kiadó:

BALKANYI ERNŐ.

Telefonszám: 13.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendván.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Nyitlert sora 1 korona.

Elmennek a gyerekek...

Alsólendva, február 10.

A mult héten sorozták Alsólendván a tízennyolc éveseket. Katonának kellene a tízennyolc évesek, azok, akik még alig nőttek ki a játékból, akik még áhítják az apai kéz szerető simogatását, az édesanya becéző csókját és akiknek még szükségük van az apa kormányzó szemére, az édesanya intő szavára. És a tízennyolc évesek el fognak menni, hogy ők, akik még az életbe is alig melegedtek bele, ha úgy fordul a dolgok sora, szembe nézzenek a halállal.

A tízennyolc évesek el fognak menni. Sok millió szívnek a forró óhaját kíséri őket: bár ne kerülne rájuk a sor, bár ne kellene nekik is oda állniok, ahol a halál és a dicsőség terem, hisz nekik korai még mind a kettő, a halál is, a dicsőség is. Mindnyájunk óhaja, vágya egyesül abban a kívánságban, hogy bár eldőlné a nagy háboru sorsa országunk és népünk javára, még mielőtt ők megbizonyíthatnák, hogy méltók apáikhoz. Sajnos, az események nem a mi kívánságainkhoz igazodnak és el kell készülnünk arra, hogy nem mulik el tőlünk ez a keserű megpróbáltatás sem, hogy a gyermekkor határán még alig túl levő fiaink vére is szükséges lesz a végső célnak — a tartós békének — kivívásához. Egészen bizonyos, hogy ha ez az eset bekövetkezik, a „gyerekek” is teljesíteni fogják a rájuk rótt kötelességet.

A gyerek-íjók tehát el fognak menni. És ezzel az áldozat, amelyet most hozni kell, oly óriásivá nő, hogy ehhez hasonlót hiába keresünk a történelemben. A negyvennyolcadiki szabadságharc krónikái és megéneklői megragadó képeket rajzoltak nekünk a nép akkori csodás áldozatairól. Regélnek a deresfejű apáról és pelyhedző állu fiáról, akik együtt közdöttek és vérezték a szabadság zászlaja alatt; azután a síheder diákról, aki sutba dobván a könyvet, kardot ragadott; meg a szerelmes ifjuról, aki sebtiben megtartott esküvőjéről a harc-térre sietett; a földmivelőről, aki a barázda közepén hagyta ekéjét; az iparosról, aki letette bőrkötényét és egyenruhát öltött; az anyáról, aki öt elesett fia után elküldte a hatodikát is győzni vagy meghalni. Csupa megkapó, szivbemarkoló eset! De mégis: akkor a nemzetnek és népnek aránylag csak csekély töredéke fogott fegyvert, hi-

szén az akkori hadászati technika még nem ismerte az egész nép fegyverbe állítását; ellenben most valóra vált az akkori idők jelszava: mindnyájunknak el kell menni. És ami akkor szörványos eset volt, az most mint tömegjelenség lép föl: tizezrével lesz a harmezőn egy-egy családból az apa és fia. Az egyforma sorsu asszonyok bánatos sóhajtásai a férjük és a gyermekük után szállnak a pokoli harcok északi, keleti és déli mezeire, valamennyi égtáj felé: sok, sok ezer síheder gyerek váltja föl az iskolakönyvet, az eke szarvát, a kalapácsot fegyverrel; sok, sok ezer anya bocsátja utnak vonagló szívvel kedves magzatát, aki még nem is régen játszott a körülötte bohókás gyermekjátékait; sok, sok ezer család fészek üresedik meg: elmegy a „nagy” után a „kicsi” is — talán mindörökre...

A példátlan nagy áldozatok ideje ez. És ha erről beszélünk, nem azzal a szándékkal tesszük, hogy élesszük tömérdek apai és anyai szívnek a fájdalmát. Oh nem. Hisz a szívek már nem husból vannak, vassá szilárdultak az iszonyu kemény elhatározástól, hogy ennek most így kell lenni, mert nem lehet máskép, tehát ezt viselni kell haszontalan gyöngesség és ingadozás nélkül, hiabavaló sópánkodás nélkül.

A Szívek bírják a megpróbáltatásokat, a Lelek a szenvedést...

Ki nyeri meg a csatát?

A kérdés nem olyan egyszerű, amilyennek látszik. A legtöbb ember azt felelné rá, hogy az nyeri a csatát, aki a csata után is vagy azon a helyen van, ahol a csata előtt volt, vagy még előbbre jutott és ott foglal állást, ahol megelőzőleg az ellenség pozíciói voltak. A szimpla esetekben így is van, de a világtörténelemben már ez előtt is voltak igen nagy ütközetek, amik után nem volt ilyen szimpla a döntés. Meg van írva a katalaunumi ütközetről, melyben a rómaiak és Attila álltak egymással szemben, hogy mindkét ellenfél ugyanott végezte, ahol kezdte, a véres csata után sem a rómaiak, sem a hunok nem érezték magukat győzőknek, elsáncolták magukat, tovább álltak egymással szemközt s azután mind a két tábor ellenkező irányban elvonult.

Az ujjabkori történelemben a borodinói ütközetről, amit Napoleon vivott a Kutuzsov vezérlete alatt álló oroszok ellen, nem döntötte el még a történet írás, hogy ki volt a győztes? Napoleon nem tartotta győzelemnek, de mégsem volt hajlandó seregét

hátrább mozdítani, mert ezzel bevallotta volna vereségét. Viszont Kutuzsov mereven ragaszkodott ahhoz, hogy ő győzött s csak hosszas rábeszélés után vette vissza seregét Moszkva mögé. A csata utáni mozdulatok tehát Napoleonnak adtak igazat, de a későbbi fejlemények Kutuzsovnak. Ezekre a régebbi eseményekre azt mondhatjuk, hogy a hírszolgálat hiányossága miatt nem tudhattak biztosan a harcok felek, hogy voltaképpen mi történt velük. Azonban a legújabb időknek is voltak olyan ütközetei, amelyeknél maga a csata nem mutatta meg az eredményt.

Igy például 1870. augusztus hatodikán vívták a németek és franciák egyik legfontosabb csatájukat, a spichernit. A harc egész nap állt és mind a két félre egyre változó eredménnyel. Ahol a németek támadtak, ott visszaszorították a franciákat s ahol a franciák támadtak, ott visszanyomták a németeket. A későbbi ellentámadások mindig az eredeti helyzetet állították vissza, úgy, hogy este 9 órakor a két ellenség körülbelül ugyanott volt, ahol reggel a harcot kezdte. Azóta kiadott emlékiratok bizonyítják, hogy a németek és a franciák egyképpen legyőzötteknek érezték magukat. A végeredmény azonban az volt, hogy a franciák mégis elvonultak s mert az eleinte rendezett sorokban induló visszavonulás futássá fajult és a németek erről értesülve üldözni kezdték őket, a spicherni ütközet fényes német győzelemmé lett, melyről a francia vezérkarnak a háboru után kiadott nagy kritikái műve így nyilatkozik: „A francia vezér, Fossard tábornok, akit nem győztek le, azt hitte, hogy legyőzték s ennek következtében el is vesztette a csatát, míg a német vezér, von Zastrow tábornok, akit félig legyőztek, nem akart belenyugodni abba, hogy legyőzték s ezen az alapon meg is nyerte az ütközetet. Ez a spicherni német győzelem titka.”

Utóbb is, a német-francia háboru folyamán, sokszor értek el a franciák eredményeket, de mert a sok vereség demoralizálta őket, valósággal nem hitték el saját eredményeiket s ennek következtében csakugyan mint legyőzöttek hagyták el a csateret. A győzelem tehát nem azé volt, aki kivívta, hanem azé, aki hitt benne, hogy kivívhatja. Ez tette erőssé a németeket 70-ben, ez nagy erejük ma is. A most folyó háboruban a Lodz mellett bekerített német hadtestek legújabb esete a példa rá. Ha orosz sereg kerül ugyanabba a helyzetbe, mint a németek ott, akkor az oroszok fele fogságba esik s a seregnek csak szomorú maradéka menekül. Így történt az ortelsburgi és tannenbergi ütközetben, ahol az oroszok mindig csak három oldalról voltak körülveve. De mert a végső eredményben nem bíztak, meg kellett ad-

niok magukat. A németek ellenben igenis bíztak az utolsó percig s valóban megtörtént a csoda: ahelyett, hogy ők maradtak volna az ellenség kezében, ők ejtettek orosz foglyokat ezrenként és zsákmányoltak adnyi hadiszert, annyit csak magukkal tudtak vinni. És győztek, ámbar a harc után visszafelé haladtak. S az oroszok, akik a harc folyamán sok kilométert tettek meg előre, meg voltak verve s a német győzelem utólagos gyümölcse Lodz elfoglalása lett.

Ilyen furcsaságokat mutogat a háború. Még ma is, pedig van távirat, van telefon, van repülőgép. És mégis vannak csodák!

Apró esetek a nagy háborúból

Galicia, február hó.

A kilencedik század élő prófétája volt Danninger Gáspár, a nazaréus, ki — vallási meggyőződéséhez híven — fegyver nélkül szolgált a hazát. De bizony még a kocsiságból is el kellett csapni a jámbort, mert a szomorú viszonyok közt az éhező lovakkal nem akart szénát szerezni. A szerzést a nazaréusoknál lopásnak hívják, az pedig majd olyan nagy bűn, mint a dohányzás, melynek tilalmát azzal indokolta Gáspár mester, hogy se Jézust, se a szenteket nem látta senki pipázni, most akkor legalább volna olyan szentkép, amelynek cigareta vagy csibuk volna a szájukba pingálva.

Az öreg nem nagyon tartotta senki tökéletesnek. Apostolnak hívták és sokszor nagyon gorombán tromfolják le keneteljes bibliai idézeit. Ez azonban legfeljebb egy jámbor imára ösztönözte az apostolt, ki egyik alkalommal a valami rendtelenség miatt káromkodó hadnagy ural szemében is Istennél keresett segítséget, mondván:

— Uram, bocsásd meg nekie, mert nem tudja mit cselekszik!

Hogy a hadnagy ur erre mit felelt, arra már nem volt kellő idézet a bibliában.

A bakák szerettek vele vitkozni, de semmire nem mentek. Egy ilyen alkalommal azt fejtegették előtte, hogy mi lenne, ha mind ilyen hőbortos vallásuk lennének...

Gáspár apostol gondolkozott és felelt: — Hát mondjátok, testvéreim ez Urban, nem jó volna nektek, ha az összes oroszok mind igazhivők lennének és nem ragadtak volna fegyvert?!

A bakák gondolkoztak és ezuttal tagadhatatlanul elismerték, hogy az „apostol” mégsem olyan buta, mint amilyenek kinez...

Az országuton pár öreg honvéd foglyokat kísér. Az út mellett pihenő bakák szóba erednek a honvédekkel:

— Nagyon szomorúak ezek a muszkák, öreg! — kiáltja az egyik pihenő baka egy öreg néptelkelő honvéd felé.

— Talán, hogy elfogta őket a honvágy?!

— jegyzi meg egy másik pihenő baka.

Az öreg honvéd ravaszul pislant:

— Már hogy a honvágy fogta volna el? Mát ezt, ecesm, nem a honvágy, hanem a honvégy fogta el!

— És elégedetten szippant egyet a pipából. Aztán folyik tovább a beszéd:

— Ugy-e már nagyon sok a fogoly?

— Könnyű ezeket fogni, — feleli az egyik fogoly. — Ezek is úgy adtak meg magukat, hogy egy profuntot a bajnetre tűztek, oszt ki-mutatták a dekungból. Jött is rá a sok éhséggel belet muszka, mint legyek a mezre!

— Talán mégse egészen úgy volt az öreg, — jegyzi meg a baka.

— De biz isten Szentmáriaucse úgy volt! — erősíti az öreg.

— Már pedig ha úgy lett volna, akkor a puszka helyett komiszkenyer, a katonaság helyett meg lisztes pek köllének, osztán mindjárt vége is lenne a háborúnak...

A bakák elméláznak ezen az egyszerű megoldáson. Csak az egyiknek vannak aggályai:

— Hát az biztos, hogy a profuntszagra mind megadná magát, de hol a menköbe vennék annyi népfölkelőt, aki őrizze őket?!

Ezen aztán meg is bukott a háború végének minden kilátása.

Önkéntesek beszélgetnek. A téma természetesen a nő.

— A háború után, — mondja az egyik — én három feleséget fogok tartani.

— Miért épen hármat? — kérdezik a többiek. Mire a kérdezett így válaszol:

— Egyet szerelemből, egyet változatosság kedvéért és egyet, aki az egész kompániát — financozza...

Presowceról vasárnap bemenő volt. Zborowba lehetett bemenni, ahol fotográfus is volt. A baka-társaság nagyban készülődött. Az egyik subieket is szerzett.

— Kiglancomol vele a bakancsot, — mondja — mert lefenyképeztem magam. Hadd lássák otthon, hogy meg glancos baka is van a harc-téren!

— Hát aztán milyen képet csináltatsz, komám? — kérdi a másik.

— Milyent? Hat olyan mellképet! — válaszol az öreg csont és fényesíti a megrokkant bakancsot jobb ügysző méltó igyekezettel...

Grebenár, a cigány, furfangos kőpé volt mindig. Mostanában tartalék-élet idején is sikerült engedélyt szereznie, hogy a közeli városba mehessen bevásárolni. Egyéb megbízása mellett citromot kellett neki hozni a zászlóalj orvosának.

Mikor a kommissióról beszámolt, a doktor ki akarja fizetni a citrom árát.

— Azt csak úgy hoztam, — jelenti ki komolyan Grebenár.

A doktor félíg tréfásan, félíg komolyan szól: — Azt hiszed, te more, hogy te engem lekenyerezel ezzel a citrommal?! Vagy azt hiszed, hogy én ingyen elfogadhatom tőled?

— Hiszem, amit hiszek, — válaszol Grebenár, — de az mégsem olyan sértés, mintha főorvos ur azt hiszi, hogy egy Grebenár a citromot pénzért veszi... Egy Grebenár pénzért... Hová gondolt főorvos ur?

— És könyörögni kellett neki, hogy pénzt fogadjon el a lopott citromért.

Önkéntes.

Otthon.

Stochod-front, február hó.

Tessék úgy gondolni, hogy kadét még az ember, alig 20 éves, annyi életerő futi a lövészárokban lustálkodó testét, hogy azzal ártalmatlanná tenné az összes árdragitókát. Mindig mosolyra áll a szája, tréfa a kenere s olyan kedves életöröm tüzel a szeméből, hogy nem egy nőnek kedve kerekedne belé csókolni.

S ez a kadét szabadságra megy.

Lublínig unalmas az utazás. Katona-nép utazik eddig leginkább. Azon túl már civil is akad. Jól taplál, mégis halovány arcu lengyel kufárokkal fiatal asszonyok, tiszték feleségei főként, s elvéte egy-egy kisleány is, aki most meg Bécsbe s bár talpig divatos, mégis reszket, há-ha ujjal

mutatnak reá a csintalan bécsi inasfiúk... Mert hát — ki tudhassa, hátha ezerszer változott azóta a divat?!

Az izgalom kiül szép és buja tűzü fekete szemébe s a kadét amint nézi, azt hinné, két szikrázó gyémánt-csillag, ami hang nélkül, csillagsugárral fogta két marékra s el sem bocsátja talán soha.

Kár, a kis Szonja (így hívják legtöbbször!) Odelberghen átszáll, így magára marad a kadét.

Az ágyuk robaját még hallja, a ritmikus kerék-zakotolás a géppuskák tüzet imitálja. A lelke még ott van a sok hosszú hónapon át megszokott környezetben. A valóság, ez a puha, csodás, percenkint változó keret azonban, mely körül öleli, úgy hat reá, mint sok-sok nagy pohár itál holmi erős borból. Mámoros. A szívét, a lelkét az ajkán hordja; ész, meggondolás nem működik. A jelennek, a változó benyomásoknak él. Álmodik!

— És — isten a tudója miért — a mindig kacagó, tréfás kedvű kadét elbusulva arra gondol, hogy lám: ez csak az igazi élet! Otthon, messze a vértől, a gránát-marta földtől, komoly munkával bajlódó emberek között szép igazán élni.

Majdhogy sirva nem fakad a kadét...

Párhuzamot von maga s az otthon lévőék között. Csak most érzi és érti igazán a különbséget. Az a fiatal, alig 20 éves vér lázong, ököibe szorult a keze s kiáltani akar a kadét... Hogy: más vagyok, mint ti itthon, átkozott józanul filozofáló, mindent lekicsinylő, mindenért zugolódo kávéházi Konrádok! Erkölcsei elégtételt keres.

Arra gondol, hogy őt, aki száz halállal dacolt, talán megkülönböztetett bánásmód várja. Ha van szép mosoly: őt illeti; ha van csodáikozó pillantás: reá vessék; ha van teljesítendő kívánság: ám az övé a legelső!

Követelődző, elbusult, halgatag gyerek lesz a kadét, amikor otthon sokszor és forrón megcsókolja az édesanyja kezét.

Persze harcról, véres tusákról kérdezik.

S a kis kadét hallgat.

— Hány szuronyrohamban vett részt?

A kis kadét mosolyog. S aztán, mert látja, hogy Irma néni eiképedve csapja össze a kezét, hát tréfával üti el a dolgot:

— Kedves Irma néni, hiszen nincs is szuronyroham. Ujságfirkászok találták ki!

Válogatott hazai jókkal terítik meg a kis kadét asztalát. Persze illik elmondani, hogy ezer bajjal és ravaszúggal, méreg-áron lehet csak összeszedni itthon ennyi kincset. Ja, mert itthon most... s akkor ömlik, patakzik a panaszkodás árja. Szegény kis kadét, azt sem tudja miért, már az ötödik kanál levesnél felsóhaj:

— Hiába, anyus, nem az én gyomromnak való ez a tenger jó...

Az ismerős kislányoknak ezer dolgot akad ilyenkor a vendéglőtől háznál. Jéz, milyen nagy lett!... milyen erős, férfias... bajusza is van már!... — és száz egyéb banális motívum cirógatja körül a kis kadétot, aki annyira, de annyira szomjuhozik egy kevés ösztinteség után. Hiába!

— És ha nagyon különös kedvence az égieknek a kadét, akkor akad egy kis leány, talán nem is szép, nem vöröskeresztes „testvér”, aki megfogja a kezét, az ölébe vonja, lesimítja veri-

Ujdonság! Nagyt és kicsinyt pompásan szórakoztató játék. Ujdonság!

Csodásan elmés találmány!

ZSEB-MOZI

Gyönyörű, tiszta képeket mutat!

Kapható Balkányi Ernő üzletében Alsólendva és Muraszombat.

HIREK.

Boldog fiatalságunk éjszakáin,

ilyenkor farsang idején, tebolylult murikon éjfél után két óra táján nem maradhatott el az interpelláció, amit a cigányhoz illet in-
térni akkoron:

— Hogy mulat egy igazi ur?

A válasz igen körülményes volt. A nagy-
bögös megkopogtatta a szerszámját és a
banda főzzögött: „Hej, hallod-e?” Aztán a
cimbalmos megfordította a pálcát és a leg-
vékonyabb hirt zörgette meg: Hej, hallod-e?
Végre a primás halkán, a körmével ütögette
a hegedűje hátát és olyan esőnd volt az
egész kávéházban, akárcsak a templomban,
amikor suttogva kérdezte: „Hallod, hej?”
És az öreg Fitya bácsi bandája egyszerre
csapott bele a duhaj nótabá:

„Nyisd ki babám az aj-tot-...”

És istenem, sirtunk mint a méh és el-
indultunk a nyaktörő utcákon egy-egy ablak
alá, az éjjeli örök mosolyogva köszöntöttek,
egy drága ember két sz. gyertyát vitt elől,
minden kaput megzörgetett és végre meg-
állt egy diszkrétén lefüggönyözött ablak
előtt. (Gyertya nélkül, behunyt szemmel is
odatalált volna!) A cigány itt felőrszám
huzta, az ablakok kivilágosodtak és a szer-
enád zengett az utcán hajnalig. Mikor volt
az!...

Most zárórás világ van. A csend éjszaka-
kája. Még a szerenád is tilos. A kávéházak,
vendéglők csöndesek s ahol még hallatszik
néhanapján valami cigányzenész, a banda
ott is tízenegy órakerelődik és szomo-
ruan vonulnak tagjai hazafelé, javarészt a
legelső-utcába. Olyan szegény érte most a
cigányokat, amit le fognak tagadni ivadékaik
előtt, hogy éjszaka fektűsnek ágyba. Mit
csinál hát most a szerelmes ember, ha na-
gyon elfogja a honfiúi bánat? Semmit. A
tebolylult murik, a vad hejehuják, a kedves
szerenádok ideje lejárt, a tyukokkal fektű-
sünk este és körülbelül olyankor kelünk,
amikor valamikor hazamentünk. Mint annyi
sok más dolgot, a vig farsangi kiruccaná-
sokat is elsodorta a háboru szele s talán
vissza se jő többé soha... soha...

— **Tanügyi kinevezés.** A vallás- és köz-
oktatásügyi miniszter Mihács Irma adorjánfalvi
róm. kath. iskolai tanitónót a stridővári állami
elemi népiskolához tanitónőve nevezte ki.

— **Halálozás.** A helybeli adóhivatal tiszt-
viselő karának gyásza van. A hivatal egy derék,
szorgalmas tisztviselője, Illés Gyula adóhivatali
kezelő, hétfőn este elhunyt 34 éves korában.
Illés évek óta súlyos beteg volt s halála előtt
hetekig fektűt súlyos tüdőbajja miatt. Mintegy öt
hónappal ezelőtt egy kiencéves fiaeskája halt
meg s ez a körülmény csak súlyosította beteg-
ségét. Mint az ipartestület jegyzője, társadalmi
téren is tevékeny munkát végzett. Temetésén,
amely szerdán délután volt nagy részvét mellett,
az iparosok nagy számban vettek részt s koszo-
rut is helyeztek ravatálára.

— **Meghalt a fogságban.** Szomorú irast
kapott Oroszországból a minap Tóth Károly
börtönőr, hegybéli lakos. Arról szólt ez az irás,
hogy orosz fogságban levő Gyula fia, aki béke-
időben nyomdánkban volt könyvkötő, Saratov
nevű városban a kórházban meghalt. A sajná-
latra méltó fiatalember a háboru kezdete óta a

harctéren volt, egyszer meg is sebesült s mult
nyáron másodsorú is megsebesülve, fogságba
esett. Hogy mi okozta a halálát, arról nem tesz
említést a kórházból érkezett irás, amely az el-
hunyt hős hozzátartozóinak röviden csak azt
adja tudtul, hogy fiuk december 25-én meghalt.
Tóth Gyula 23 évet élt s szorgalmas, törekvő
munkás volt. Tőh börtönörnek még négy fia
maradt s mind a négyen katonák.

— **Megkezdődött az új rekvirálás.**
Megírtuk, hogy báró Kőrthi Lajos él-
mezési diktátor a legutóbbi rekvirálás ered-
ményét Zalavármegyében nem találta ki-
elégítőnek s e célból az egész megyére
nézve új rekvirálást rendelt el. Ugyanis,
amint annak idején közöltük, Zalamegyétől
ezer vagon gabona beszolgáltatását kö-
vetelte a közéletmezési diktátor, de a rekvir-
álás eredménye csak 734 vagonot tett ki.
A hiányzó 266 vagon beszolgáltatása cél-
jából tehát az egész vármegyében harmad-
sora is rekvirálnak. Az alsólendvai járás
területén már tegnapelőtt, 9-ikén meg is
kezdődött az új rekvirálás s szigorú ren-
delet van arra, hogy a rekvirálási művele-
teket mielőbb be kell fejezni. A járás min-
den községében újból fogják rekvirálni s
így téves az az elterjedt hír, hogy csak
egy-egy körfegyészösek területén lesz új rekvir-
álás. A rekvirálási biztosok ugyanazok
lesznek, mint legutóbb, csupán felcserélték
őket.

— **Hozsián István elnyerte az „Est” két-
ezer koronás pályadíját.** „Az Est” szerkesztő-
sége a háboru elején tizenöt jutalomdíjat tűzött
ki azok között a magyar katonák között, akik a
háboru folyamán legjobban kitüntették magukat.
A jutalomdíjak közül hatot most oszt ki a szer-
kesztőség hat olyan katonára között, akiket a hon-
védelmi miniszterium, a hadügyminiszterium és a
hajóparancsnokság erre a jutalomra legmegfele-
lőbbnek talált. „Az Est” vasárnapj száma közli
a hat hős katonára nevét s a névsorból örömmel
olvassuk, hogy az egyik kétezer koronás jutalom-
díjat Hozsián István es. es. kir. törzsermester,
az alsólendvai származású hős pilóta nyerte el.
Hozsián hőstetteiről már több ízben megemlékez-
tünk. A fiatal hős eddig az arany, háromszor a
nagy ezüst, egyszer a kis ezüst és a bronz vitéz-
ség érmeiket kapta meg s újabban a „Károly
csapatkereszt”-re van felterjesztve.

— **Pénzüntézetii közgyűlés.** A Belatinc-
vidéki Takarékpénztár r. t. február hó 15-én dél-
előtt 11 órakor Belatincon, az intézet helyisége-
ben tartja ez évi rendes (fennállása óta 36-ik)
közgyűlést.

— **Sajtóhiba.** Mult számunk „Egyről-más-
ról” rovatának „A végösszeg” című cikkébe sajtó-
hiba került. Az ötödik magyar hadikölesőn ered-
ménye nem 233 millió, hanem 2300 millió koron-
át tesz ki.

— **A fölmentések bevárása.** Mint ismeretes,
Ausztriában a népfőlkérésre kötelezettek abban
a kedvezményben részesülnek, hogy a fölmentésük
iránti kérvények végleges elintézését polgári
foglalkozásukban várhatják be. Mint érte-
sülünk, Hazai honvédelmi miniszter ezt a kedvez-
ményt most a magyar állampolgárookra is
kiterjesztette.

— **Irni-olvasni tudás.** Az országgyűlési
képviselők választásához megkivánt irni és olvasni
tudást igazoló bizottságok ebben az évben is
működnek. A bizottságok február hónapban kezdik
meg működésüket a járási székhelyekben a járási
főszolgabíró elnöklésével. A közreműködő bizot-
tsági tagokat a vármegyey közigazgatási bizottság
választja meg. — Alsólendván az irni-olvasni
tudók vizsgálata február hó 26-án reggel 8 óra-
kor lesz s vizsgálatra bocsátattik minden férfi,
aki 24-ik életévét betöltötte. A vizsgára e hó 18-áig
lehet jelentkezni a főszolgabírói hivatalban. A
vizsga díjtalan. Jelentkezni levél útján is lehet.
A születés idejét igazolni kell.

tékes homlokát s minden póz nélkül, a hangja
se reszket holmi betanult vihartól, beszél hozzá...

És akkor a kadét megint hsz éves. Megint
életerős. Megint megtanul szívóhó kacagni.

Jaj pedig, híveim, de nagy szó ez: otthon!

KONTLER GYULA.

Olvadás közben.

Egy közgazdasági lap fekszik előttem, abban
olvasom az itt következő kis apróságot:

„Négyezer koronát keres évente egy béres.”

Bizony, sok kishivatalnok megirigylt ezt a
sorsot, amelyben most a béresnek vannak. Négy-
ezer korona fizetést kapnak gazdájuktól évente a
béresek, persze konvencióban: buza, zab, árpa,
kukorica, tejben, siben — Ez a kis letelepítés
is adalekul szolgálhat a világháboru nagy ártör-
máló hatásához és a nyerstermények horribilis
árához.

Nos, kishivatalnok urak, nem irigylük a
négyezer koronás béreseket?!

*

Soha még a magyar irodalom nem volt
olyan termékeny és a közönség soha annyit nem
olvasott és annyi könyvet nem vett, mint most.
Ennek is a háboru az előidézője, mert nem a
művelődés-és tudománysszomj idézte elő ezt a
magyar irodalomra és könyvpiacra mindenesetre
örvendetes tényt, hanem a nagy pénzébőség, a
nagyhatalmu pénz, amely most nem tud elhelyez-
kedni sem vállalatokban, sem a hadiszállásokon
kivüli fizetekben. Az az új társadalom, amelyet
a háboru vetett felszínre és amely — valjuk be
nyíltan — nem nagyon distinguált társaság, csak
ugy szórja a pénzt és mivel a külföldi ipar-
cikkekre tilalom áll fenn, arra veti magát, amit
ideháza talál.

Egy új mánia ütötte fel a fejét: az antiqvitás-
mánia. Soha műkereskedők és festők annyi
gicceset nem adtak el, mint most, soha annyi
hamis porcellán, rokokó, barokk, reneszánsz,
biedermeier butor, csillár és régiségtárgy nem
került eladásra, mint most. Ennek az új társa-
dalomnak mindent el lehet adni, hiszen semmi-
hez sem ért és gyorsan, tülekedéssel igyekeznek
berendezkedni s kidobni a régi mivoltot kiabáló
furnéros butort, mintha ősrégi, szép családifal-
bíró családok lennének. Igaz, hogy jó pénzért
családifát is lehet kapni... Az irodalomnak is
juttatnak egy pár baksist és így most van egy
kis könyvforgalom is...

*

Egyik estilapunkban olvasom, hogy Sztropkó
és vidéke az a szerencsés hely, ahol az elpuszt-
ult kárpáti tűzhelyek újra felépültek.

E rövidke kis hír az emlékek egész áradatát
keleti életre bennem s meglevenedik előttem a
gorlicei áttörés legendája, amikor én is azok
között voltam, akik fanatikus hévvel kergettük az
oroszt, ki megállni nem tudott. Soha nem felejt-
em el azt az impressziót, amelyet Sztropkó
meglátása keltett bennem, még 1915. májusában.
A szétlőtt házak, földdel egyenlővé tett kuriák,
a gyönyörű templom toronytalansága, a rombolás
és pusztítás ökolbe szorította a kezemet. Lépten-
nyomon rájöttünk arra, hogy itt egy kíméletet
nem ismerő vad horda járt, amely már elveszte
mélto büntetését.

Vég nélküli kocsisorokon jött már vissza az
elmenekült lakosság, hogy újból berendezkedjenek
az édes otthonban. Egy kis helyiségben
kávéházat rőtgnözött egy élelmes vállalkozó és a
szufolóság megtelt helyiségben kávé élvezése
és gyertyavilágítás mellett olvastuk az egyhetes
újságokat...

Az utcákon még ott hevernek szerteszéjél
a muszka patronók, sápkák, fegyverek, köpenyek,
elpusztult lovak, de már új élet fejlődik a kis
kárpáti városkában és egy-kettőre nyoma sem
lesz annak, hogy itt tatár eszordák száguldoztak
vad iramban, menekvést keresve.

És lám, már felépültek az elpusztított házak.
Magam sem tudom miért, de úgy örülök
ennek, mintha az én házamat építenés volna fel!

LUKÁCS LAJOS.

Villanyelemek (zseblámpához) friss állapotban érkeztek és kaphatók
Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendván.

— **Az alispán lemondása.** Megirtuk mult számunkban, hogy vármegyénk alispánja, Arvay Lajos beadta nyugdíjaztatási kérvényét. A kérvénnyel a holnapi (hétfői) törvényhatósági bizottsági közgyűlés fog foglalkozni. Tudomásunk szerint az alispáni székeknek egy komoly jelöltje van: Kolbenschlag Béla, Zalavármegye érdemes főjegyzője. Az alispáni állásra különben a február 12-iki megyegyűlés után írják ki a pályázatot s a választást rendkívüli közgyűlésen ejti meg a vármegye.

— **A tavaszi offenzíva és a munició.** Uj fordulat előtt áll a világháború. A központi hatalmak által bejelentett szigorú tengeralfartó hadjárat, az ántánt tavaszi nagy és talán utolsó offenzívája a világháború a végső stádiumát, elhatározó döntést érlel meg talán. A döntő napok elkövetkezését végsőkig feszült izgalommal lesi mindenki és bizonyára nincsen olyan ember a front mögött, akinek lelkében nem az az érzés, az a vágy lépne most fel, hogy csekély tehetséggel és rendelkezésre álló eszközökkel ne a honvédelem ügyét szolgálja. Ki tudja, talán most van rá az utolsó alkalom, amikor a világtörténelem legnagyobb összecsapása következik, amikor a hadseregnek annyi municióra van szüksége, mint eddig soha sem. Itt az ideje tehát, hogy mindenki, aki még eddig nem tett eleget hazafias kötelességének és nem szolgálatra be fémkészletét, már a rekvirálás előrehaladt stádiuma miatt is bebiztosítsa azt, mert ezután nemcsak a kihágás és elközbús következik, hanem a hadvezetőség legszigorubb utasítása következtében, súlyos kellemetlenségekkel lesz kapcsolatos a fémek be nem szolgáltatása. Mindenki igyekezzék tehát méltó lenni a nagy időkhöz és a nagy erőfeszítéshez, melynek napjaiban élünk, küzdünk és szolgálatra be mielőbb fémkészletét a honvédelem céljaira.

— **A Károly-csapatkereszt és a sebesültek.** A Károly-csapatkereszt tudvalevőleg azok kaphatják meg, akik legalább 12 hetet a fronton töltöttek. A Károly-csapatkeresztre azonban — hivatalos helyen szerzett értesülés szerint — azoknak is igényük van, akik megsebesültek és sebesülésük miatt 12 hétnél kevesebb időt töltöttek a harcokban.

— **A fölmentések fölülvizsgálása.** A kormány elhatározta, hogy vegyes bizottság utján fölülvizsgálta azt, vajjon teljesen szükségesek-e azok a fölmentések, amelyek most egyesek élveznek. Erről a kereskedelmi miniszter értesítette is az ipari, a kereskedelmi és más föglalkozási ágak érdekképviselőit. A revízió végrehajtása céljából a közös hadügyminiszter területi fölülvizsgáló bizottságok összeállítását rendelte el.

— **Földrengés Zalamegyében.** A mult heti, Zágrábból kiindult földrengésnek megszó hullámai Zalamegyét is érintették. Mint Csakortnyárról jelentik, ott meglehetősen érezhető volt a földrengés, amely a butorokat is mozgásba hozta, de kárt azért nem okozott. A földrengést Csakortnyán két ízben is érezték, először dél-élelt 9 és 10 óra között, majd déltájban.

— **Sikosak a gyalogjárók.** Általános a panasz, hogy a lendvai háziurak legtöbbje nem respektálja az utcán járó-keelő emberek testi épségét s nem gondolja kellően a háza előtti járdát. A hó pedig rálagy az aszfaltra, amely ez által olyan sikos lesz, hogy a legnagyobb vigyázat mellett is folytonosan veszedelemben forog az ember nyakának és lábának épsége. Ha már a maguk jószántából nem teszik meg a háziurak, hogy felhínték a járdájukat, ez uton kérjük a főjegyző urat, hogy sziveskedjék dobszó ajánj figyelmeztetni a házigazdákat kötelességükre s a

rendőrök nézzenek utána, hogy a felhívásnak fogantaja is legyen.

— **A hideg.** Az idei télnek tegnap volt a leghidegebb napja. Reggel huszonket fokot zérus alatt mutatott a hőmérő Alsólendván. Dél felé kissé engedett az idő, de a délutáni órákban ismét süllyedt a hőmérő. Ilyen hideg már régen nem volt Magyarországon.

— **A 18 évesek sorozása.** Szerdán és csütörtökön sorozták Alsólendván a járásbeli 18 éves ifjakat. Az eredeti tervtől eltérően, nem három napig, hanem két napig tartott a sorozás. A besorozott ifjaknak március hó 10-én kell bevonulniok a nepfelkelesi lapjukon feltüntetett helyre.

— **A nyilvántartó lappal ellátott lovak behívása.** A zalaegerszegi honvédszázrezred parancsnokságának airtara szerint a nyilvántartó lappal ellátott lovak behívása elrendeltetett. Akinek ilyen lovak vannak, tartoznak azokár e hó 14-én deleolt 8 órákor Alsólendván, a Koronaszálló udvarán működő bizottság elé vezetni.

— **Hazajöhetnek a diákkatonák.** A honvédelmi miniszter rendelete szerint azok a diákkatonák, akik 1898-ban, vagy ezt megelőző évben születtek és az 1915—16. iskolai évben valamely intézetnek hallgatói voltak, vizsgálatra négy heti szabadságot kaphatnak. A szabadságot a parancsnokságtól kell kérni. A fronton levők természetesen csak az esetben kaphják meg az engedélyt, ha a harci körülmények megenedtek. A kérelemnél igazolni kell a vizsgálatra való jogosultságot.

— **Délután nem lesznek hivatalos órák.** A kormány rendeletet bocsátott ki, amelynek értelmében valamennyi állami, katonai és közigazgatási hivatalban beállja a hivatalos órákat. Az intézkedésnek az a célja, hogy a világító- és tüzelőanyaggal takarékoskodjunk. Ahol az esti világítás nélkülözhetetlenül szükséges, ott a rendelet bizonyos maximumot állapít meg. A kormány a rendeletben a tisztviselők kötelességévé teszi a takarékoskodást és meghagyja, hogy ahol tüzelőfőt lehet beszerezni, ott ne használjanak szenet, mert az a városok világítására kell.

— **Gyilkos orrvadász.** Kismiséta Miklós buzáki lakos a mult év június 16-án Jankovich-Bésán Gyula birtokának szomszédságában vadászott. Cserkészés közben összetalálkozott Andorfi György és Csontos Sándor erdőőrökkel, akik orrvadászás miatt felelősségre vonták Kismisétát e közben ráíott az erdőőrökre, akik közül Andorfi György holtan esett össze, Csontos Sándor pedig megsebesült. Az esküdtszéki tárgyaláson azzal védekezett Kismiséta, hogy Andorfi minden ok nélkül ráíott s ő csak önvédelemből használta fegyverét. Az esküdtek veridíkte alapján a törvényszék felmentette Kismisétát, de a Kuria megsemmisítette az ítéletet, mert az esküdtek nem feleltek arra a kérdésre, vajjon Kismiséta önvédelemből lölte-e agyon Andorfit. A most megtartott újabb tárgyaláson az esküdtek bűnösnek találták a vádlottat a szándékos emberölés bün-

tettében, mire a törvényszék elítélte tíz esztendei fegyházra.

— **A „János vitéz“ Alsólendván.** Petőfi Sándor gyönyörű mesekölteményét mutatja be ma, vasárnap a helybeli Uránia-mozi. A „János vitéz“-t szinte felesleges dicsérnünk s elegendő a fővárosi lapok kritikájára hivatkoznunk, melyek egyértelműen a filmtéchnika remekének nyilvánították ezt a csodásan szép darabot. Ami szépséget, bájosságot és érdekeset össze lehet hozni a vásznon, azt mind-mind megtaláljuk a „János vitéz“ képeiben s a mozi-tulajdonos igazán nagy áldozatot hozott, amikor előadásra megszerezte Kukorica Jancsi s a kis árva Iluska bájos történetét. Az előadás iránt már napok óta igen nagy az érdeklődés s ez érthető is, mert a „János vitéz“ olyan darab, amilyen Alsólendván még nem került bemutatásra s amelyet kár meg nem nézni. Ma is, mint minden vasárnap, két előadás lesz s az egyik délután 3 órákor, a másik este 8 órákor kezdődik. Az esti előadásnál cigányzene is lesz.

— **Beszűntetik a cukrot a kávéházakban?** Híre jár, hogy az országos közéletmezési hivatal legközelebb — úgy mint Bécsben történt — náunk is el fogja rendelni, hogy a kávéházban, vendéglőben és más nyilvános étkezőhelyen cukrot csak cukorjegy ellenében szabad kiszolgáltatni. Minthogy a cukorjegy nem szől olyan kis mennyiségre, amellyel a kávéhoz szoktak adni, a kávéházak meg fogják szűntetni a cukor kiszolgáltatását. A vendégnek tehát, aki a kávéházban kávét akar inni, magával kell vinnie a cukrot.

— **A béke kérdése — foglalkozások szerint.** Egy ismerősünk a béke kérdésének a különböző foglalkozási ágak szempontjából való megítélését a következő statisztikába foglalja:

Az orvos azt mondja: A béke ügye súlyos válságon megy át.

A bankár: A béke valahol elsikkasztódott.

A színész: A diplomaták még csak a próbánál tartanak.

A napidíjaz: Most fogalmaztatják, később kerül leltisztázásra.

A meteorológus: Befagyott.

A kofa: Az is maximálva van, azért nem kapni belőle.

Meteor: Előbb el kell a háboru egéről tűzni a felhőket.

Az ügyvéd: A viszonzválasz stádiumában van.

Patikus: Nem találják el a megfelelő receptjét.

A közigazgatásbeli: Van-e rá precedens?

A bíró: Mihelyt teljes az ülés, döntvényt hoznak rá!

A pap: A leányzó nem halt meg, csak aluszik.

A kritikus: Az előadás kezd unalmassá válni.

Zsurhölgy: Sok beszédnek sok az alja.

Egy felkapott színész: Azt mondják az angolok, hogy addig tart a háboru, amíg a pénzük.

Ugyan kérem, mutassák be nekem az angol okat, husvétra kezsekedem békéről.

Hadsergyszállító: Csak mentül később, s akkor is — rövid időre!

— **A királyi pár kéziratával ellátott levelezőlapok.** IV. Károly király és Zita királyné megkoronáztatása alkalmából sajátkezüleg írt és aláírt sorokkal köszöntötték a királyhú magyar népet. Az üdvözlő írat másolatának terjesztésével a honvédelmi miniszterium Hadsegélyző Hivatala van megbízva. E hivatal a királyi kézirat hű másolatát levelezőlapokon bocsátja országga. A levelezőlapok a koronázás napjának dátumával vannak lebelegezve s mindenki kap abból egyet, aki az elesett hősök özvegyei és árvai javára legalább 1 koronát beküld a Hadsegélyző Hivatalnak (Budapest, Képviselőház).

Nemzetközi

Halottszállítási Iroda

Budapest, VI., Andrássy-ut 11.
Telefon 167-30.
Exhumál gyorsan és olcsón.
Minden felvilágosítást készséggel ad.

Amatőrök figyelmébe!
Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendván és Muraszombatban.

A fényképezéshez szükséges összes **kellekek,** továbbá **fénykép-albumok** olcsón kaphatók

— **Öngyilkos tanítónő.** Muraszombathól jentik: Szentirmay Erzsébet szentesbetyéni nitónót az önkéntes halálba lözte a szerelmi ínat. A fiatal tanítónőt szolid, leányos álmái egy nitóhoz fűzték, aki most a harctéren van. A talok a távollét örömtelenségét levelezéssel yihitették. Nemrégiben a szerencsétlen leány harctérről visszakapta egyik levelét, azzal a gyetlen megjegyzéssel, hogy a „cimzett nem jadt el.” A leány lelkét megrendítette a level szakküldése. Napok óta szomorúan járt-kelt s a omorúság megérelelte benne az öngyilkosság ndolatát. Bezárkózott kis szobájába s felakaszta magát. Mire rátaláltak, már nem lehetett gmenteni.

— **Leégett malom.** A muraszombati járásn lévő Zsidahegy községben Keresmár János alma teljesen leégett. A malomban három étermázsa buza, sok árpa és kukorica is elisztult. A kárt hatvanötezer koronára becsülik. favázás malom — mint a vizsgálat megállapította egy áttüzesedett tengelytől gyuladt ki.

— **Nyolc napi elzárás a drága tejért.** ehogy félreértések történének, sietünk meggyezni, hogy nem Alsólendván itéltek el egy juzsorást, hanem Nagykanizsán. Egy Kancsalics aszlóné nevű kiskanizsai asszony a kanizsai acón a tej literjét 80 fillérért árusította, amiért ss Lajos rendőrkapitány nyolcnapos elzárásra és 30 korona pénzbüntetésre ítélte. Es Alsólendm? It szabad a tejet annyit adni, amennyit tarják? It nincs hatóság, amely egy-két súlyos hettel észre térítse azokat a telnetleneket, akik ost büntetlenül, nyakló nélkül uszórászkodnak tejjel?

— A „Nyugat”, Ignóus, Ady Endre és Fenyő Miksa erkesztésében megjelenő szepirodalmi folyóirat legutóbbi ama a következő igen érdekes tartalommal jelent meg:

Dery Tibor: Lia (Rövid történet I.); Fenyő Miksa: szreg Ferenc; Schöplín Aladár: Nemzeti irodalom; ntrus Zoltán: Háborús jegyzetek; Tersánszky Józsi Jenó: illusz ur sárca rigói (Novella); Kafika Margit: Hangyalv (Regény III.); Ady Endre: Versek; A Politika Műgály: jótus; Belpolitikai; Kádár Endre: A francia szocialisták; kete Miklós: Gazdasági Figyelő.

A „Nyugat”, amely minden hó 1-én és 16-án jelek meg, egy évre 28 K. féltre 14 kor., egyes szám 1 K fill. Fomunkatársak: Ambrus Zoltán, Babits Mihály, Elek tur, Halász Imre, Kafika Margit, Laczkó Géza, Moricz igmond, Osvát Ernő és Schöplín Aladár. A „Nyugat”-l mutatószámot díjtalanul küld a kiadóhivatal: Budapest, VI. Vilmos császár-ut 51.

Megjelent a Milliók Könyve 31-ik záma, Mikszáth Kálmán: „Az eladó rtkok” című érdekes regénye. Ára 30 lér. Kapható Balkányi Ernő könyvkereskedésében.

lirdetések jutányosan felvétetnek e lap kiadóhivatalában

Köszönetnyilvánítás.

Mindazok, kik felejthetetlen halottunk végtisztességén megjelentek és ezáltal mély bánatunkat enyhíteni sziveskedtek, különösen pedig az iparos urak, fogadják ez uton mély köszönetünk nyilvánítását.

Alsólendva, 1917. február 10.

A gyászoló Illés-család.

Könyvnyomdába egy jó agaviseletű 13-14 éves

TANONC

setleg egy tanulóleány ivétetik Balkányi Ernőnél.

*Mutatóványszám ingyen!

*Mutatóványszám ingyen!

A miniszterium által engedélyezett és a kir. tanfelügyelőség által 663191. sz. alatt ajánlott

Zalamegye legújabb iskolai fali térképe.

Nagyon szép kiállításban iskolai és irodai célra!

Megrendelhető BALKÁNYI ERNŐ könyvkereskedésében Alsólendva

Vaskereskedő = tanoncnak =

egy jó házból való fiu, ki 2—4 polgári iskola-t végzett, felvétetik Kardos József vaskereskedésében, Muraszombat.

Alkalmi ajándékok!

Alkalmi ajándéknak legalkalmasabb zsebórák, láncok, arany és ezüst ékszerek, China-ezüst disztárgyak, evőeszközök stb.

legnagyobb választékban, jutányos áron kaphatók

Mayer Ödön órás és ékszerésznél ALSÓLENDVA, Fűtca.

Nagy raktár fali- és ébresztő-órákban, valamint látszerészeti cikkekben, időmérőkben stb. Javítások szakszerűen végeztenek!

BALKÁNYI ERNŐ, ALSÓLENDVA

könyv- és papirkereskedés, könyvnyomda és könyvkötészet.

Interurban-telefon: 13.

Fióküzlet: MURASZOMBAT.

Mindenemü NYOMDAI és könyvkötészeti munkák pontos, izléses és gyors elkészítése

MAGYAR ÉS VEND NYELVŰ ÉNEKES- ÉS IMAKÖNYVEK.

BEIRÓ-, GYORSSZÁMOLÓ- ÉS ÖNÜGYVÉD KÖNYVEK.

Készíti és raktáron tartja az összes községi, jegyzői, ügyvédi, iskolai stb. nyomtatványokat

Szebbnél-szebb diszlevélpapírok dobozban és mappában.

Művészi kivitelű képeslevelezőlapok igen nagy választékban.

Kitűnő villamos és hozzávaló kellékek.

Előfizetőink
ingyenes hirdetési
rovata.

Ipar és kereskedelem

Előfizetőink
ingyenes hirdetési
rovata.

HELYBELIEK:

ASCHERI JOZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek készítését, mindennemű építkezést, valamint szakvélemény adását.

BADER HERMAN cipész. Kész cipők raktára.

BLAU SÁNDOR vasúti vendéglője az állomásnál.

BLAU és BARTOS rőfösáru- és készruha-üzlete. Nagy raktár uri-divat cikkeiben.

BECK OSZKÁR fodrászterme Főut, Tivadar-f. ház

DEUTSCH JÁNOS vendéglője a Vasúti-utcában

ERMENYI JÁNOS babsütő és mézeskalácsos.

EPPINGER SAMU téglagyáros és gőzmalomtulajd.

ECKER PÁL kalaposmester kalap-üzlete, Főutca Nagy raktár őrü- és fiukalapokban.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FEHER ANTAL köröm- és kocsikovács.

FUCHS JÁNOS borbély- és fodrász, Főut.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, esemege-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porcellán-áru kereskedése.

GROSZ FERENC bérkocsi-vállalata. Kényelmes bérkocsi mindenkor rendelkezésre áll.

GÖNCZ GÁBOR pékmester

Özv. GÁLLITS TAMASNÉ kéményseprő-mesternő

GUNDERLACH ANTAL asztalos Szentjános-utca

Özv. GREGORENCICS JÓZSEFNÉ szikvizgyára, Alsó-utca.

GERICS JÁNOS vegyeskereskedése, sajtár-, szita- és kézikosarak raktára, számos italok kismértékbeni előadása, a vasútiállomás átellenében.

HEGEDICS ISTVAN eszmadia.

HEGEDÜS SÁNDOR butor- és épület-asztalos. Kész butorok és különféle koporsók nagy raktára.

KLEIN DÁVID szállítási (spediteur) vállalata

LEVASICS VILMA ajánlja fényképezési műttermét (Alsóendva, Főut, Arnstein-ület átellenében). Készít a legjutányosabb árak mellett fényképeket minden nagyságban. Felvetelt bármikor eszközöl.

MAYER ÖDÖN óras és ékszerész. Nagy raktár china-ezüst arukban.

MAURER FERENC szobafestő és mazoiló.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb választék vas- és vasalásokban. Varrógép-, gaz-, asági gép-, szem-, cement- és malomkő-raktár.

NEUBAUER ANDRAS „Korona” nagyvendéglője

NÉMETH ERNŐ fodrászterme Főutca, Beck-ház

POLLAK LAZAR nagykereskedő. Dohány és szivar nagy-áruda.

PERKO VENDEL hentesáru-üzlete a Főuton.

SIPOS DANIEL esőrendű uriszabó (Főut).

SIMONKA JÁNOS szijgyártó.

SCHAFFHAUSER ENDRE mechanikus. Elvállalja varrógépek és kerékpárok javítását.

Id. SCHWARCZ SAMU fűszer-, liszt-, gabona- és szénkereskedése

STERMAN JÓZSEF ácsmester

SCHÖN JENŐ vegyesáru- és borkereskedése a vasúti állomás átellenében.

TITTLER ANTAL szijgyártó-mester, Kanizsai-utca

TEICHMANN HENRIK szikvizgyára, Főutca.

TOMKA GYÖRGY vas- és fűszerkereskedése

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

TAKÁTS FERENCZ asztalos.

TERSZTENYAK ISTVAN kőfaragó és szobrász. Kész sírkőraktár, Szentjános-utca

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mész- és cement-raktára és cement-áru készítése.

„URANIA” mozgószínház az ernyőgyár épületében. Hetenkint 2-3 előadás, érdekes műsorral!

VARGA MÁTYÁS Alsóendva. Elad szőlőoltványokat a legjobb fajokban.

VLAY ISTVAN eszmadia, Városház-utca.

WORTMAN BENÓ rőfös- és divatáru-kereskedése.

WEISZ LIPÓT divatárukereskedése és Tip-Top-féle cipő raktára

WALTERSDORFER ADOLF meszaros.

VIDÉKIEK:

ÁG ISTVÁN vendéglős Lendvahosszúfalva.

BRÜLL KÁROLY gőzmalma Rédiés.

BOROS JAKAB vendéglője Budapest Külső Váci-ut 86.

CSEKE KÁROLY „csesztrég-paraszai” gőzmalma.

DOMA JOZSEF vendéglős Lendvavásárhely

DZSUBAN JÁNOS vendéglős Alsólakos.

DOMJÁN SÁNDOR cipész Szentgyörgyvölgy.

EPPINGER SALAMON és FIA kereskedése Csesztrég, Eternit-pala raktár.

EPPINGER JÓZSEF Csesztrég ajánlja mindenemű cement-árut, csövek, hidak, vályuk és minden e szakmába vágó cikkeket.

ENGEL IGNÁC kereskedő Kerkaszentmiklós.

FRANKÓ ANTAL vendéglője Bántornya.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson.

FÜRST ADOLF vendéglős Rédiés.

FÖLDES MÓR „Roya”-kávéháza Csáktornyan.

FRANKÓ GÉZA vendéglős Lendvaerdő (Renkőc)

FLESCH MANO vendéglős Rédiés.

FRIEDRICH JÓZSEF gabonakereskedő Belatinc

GIDER GUSZTAV vendéglős Zsitkóc.

GÁL JÓZSEF molnár Peto-haza.

GAAL SÁNDOR molnár Rédiés.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Bántornya.

HORVÁTH MÁRTON bádgosmester Belatinc.

HERZFELD MÓR kereskedő Celidömök.

HARANGOZÓ JÓZSEF ujonnan megnyílt vendéglője és vegyeskereskedése Nagypalánán.

Özv. KRAUSZ FÜLÖPNÉ vegyeskereskedése Lendvahosszúfalva.

KÖLLER JÁNOS vegyeskereskedő Göntérháza

KEMÉNY MÓR kávéháza Muraszombat.

KÖHN LIPÓT mész-, cement- és deszka-nagykereskedése, Eternit-pala előrusítása Muraszombat

KRALI MÁTYÁS mechanikus kerékpár- és varrógép javító műhelye Csáktornyan.

KANCSAL ISTVÁN vendéglős Rédiés

KÓSA FERENC cipész Nemesnép.

LOVENYAK VINCE borbély Lendvavásárhely

KONTLER KÁROLY kovács és gépész Lendva-hosszúfalva.

KUTASSY KÁLMÁN Klagenfurt, Moro-Gasse 11/1 Vesz valódi méhviaszot, mézet és mindennemű tűzihaszabát vagonitételekben legmagasabb áron

LACHENBACHER JÓZSEF kereskedő Zalabaksan

MILHOFER TESTVEREK vegyeskereskedése Lendvavásárhely.

MOSONYI SÁNDOR kereskedése Resznek.

MAYER JAKAB kereskedő Muraszerdahegy.

MAYER MÓR kereskedő Lendvaujfalva.

NEUBAUER PÉTER vendéglős Kebelesztmárton

NEMETH ISTVAN eserepes-m. és tetőfedő Resznek

POLLAK SAMU vendéglős Murahely (Deklezsin)

PREISS IGNÁC kereskedő Szentgyörgyvölgy.

PERKO FERENC vegyeskereskedő Gáborjánház

PACSAI LÁSZLÓ köröm- és kocsikovács-mester Nemesnép.

PREKSZAVEC ANTAL kömüves, Remiszmajor p. Felsőkirályfalva

ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalabaksan

RECHNITZER JOZSEF kereskedése Kislappa.

REINER LÁSZLÓ vendéglős Felsőszemenye.

REVERENCICS ISTVAN vendéglős Siófok

SBÜL KÁROLY vendéglős Radamos.

SABJANICS MÁRTON asztalosmester és deszka-kereskedő, Adorjántalva.

SALAMON JÁNOS molnár Lovaszi.

SZABO FERENC cipész Lendvavásárhely.

SZOCsÁK LAJOS cipész Csesztrég

SZABÓ LAJOS vendéglős Resznek.

STIMECZ ANTAL kereskedő Felsőszemenye.

TURNAUER BÉLA kereskedő és vendéglős Murare

TÓKA LAJOS malmalma s lisztraktára Csentevölgy

TOPLAK JÁNOS ácsmester Bakónak.

TIBOLD ANDRAS vendéglős Belatinc.

VADNAY GÁBOR bognár Lendvahosszúfalva.

VARGA JOZSEF vendéglős Lendvavásárhely.

VASS GÉZA asztalosmester Csesztrég.

WALTERSDORFER IGNÁC sörkereskedő Ujpest

WEISZENSTERN IGNÁC vendéglős Bántornya

A t. Vendéglős uraknak!

figyelmükbe ajánlom, hogy a legjobb minőségű s legszebb

papir-szalvéták

akármily mennyiségben, cimpnyomással vagy anélkül, a legolcsóbb árban szállítom.

Balkányi Ernő, Alsóendva

30 A magyar külföldi és regényirodalom legjobb, legkiválóbb termékei mesésen olcsó árért! Minden füzet egy befejezett teljes regény! **»MILLIÓK KÖNYVE«** Minden kéthétben egy regény jelenik meg! **30**

FILLÉR Herczeg, Szomaházy, Mikszáth, Bársony, Bródy, Pékár, Heltai, Krúdy stb. legjobb regényei! Egy teljes regény 30 fillér. FILLÉR

Kapható Balkányi Ernő könyv- és papirkereskedésében Alsóendván és Muraszombatban